

EL MUSEU DANSAT

D 7 i 27 d'abril
i 15 de juny del 2024

Diumenge 7 d'abril, 12.30h

Dissabte 27 d'abril, 16.30h

Dissabte 15 de juny, 17.30h

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

El Conservatori Professional de Dansa de l'Institut del Teatre balla el MNAC

El Museu Dansat és un projecte educatiu que neix de la col·laboració entre dues institucions veïnes, el Museu Nacional d'Art de Catalunya i el Conservatori Professional de Dansa (CPD) de l'Institut del Teatre. Durant el curs 2023-24, el Museu posa a disposició de l'alumnat del Conservatori la col·lecció d'Art Modern perquè puguin interpretar les obres d'art de manera lliure i imaginativa a través de la dansa.

Aquest treball de creació s'emmarca en el programa de Tallers Lliures del CPD, un espai de pràctica i creació artística del mateix alumnat. Els alumnes de 5è i 6è de les tres especialitats de dansa (clàssica, espanyola i contemporània) han treballat coreografies pròpies en solos, duets o de manera grupal, i han tingut com a punt de partida i estímul una obra escollida del Museu. El tema d'una pintura, l'emoció que es desprèn d'una obra, la paleta cromàtica, un detall inesperat, la composició o una figura poden ser el motiu d'inspiració de les seves creacions. Així doncs, El Museu Dansat proposa un diàleg entre les arts plàstiques i les arts escèniques des de la mirada i la sensibilitat d'aquests joves futurs professionals de la dansa.

De manera estratègica, el **MNAC** vol ser un aliat per a la comunitat educativa,

un lloc per a l'aprenentatge expandit. El programa educatiu del museu "Art i a través de l'art" vol despertar la curiositat, el coneixement i la sensibilitat envers els objectes artístics. Així mateix, entrenar la mirada, estimular la creativitat i mostrar la capacitat expressiva de l'alumnat.

El Conservatori Professional de Dansa de l'Institut del Teatre és una escola pública integrada, que combina els ensenyaments reglats de Dansa amb els estudis obligatoris d'educació secundària i el batxillerat en Arts Escèniques i que segueix els estàndards internacionals, estimulant la creativitat de l'alumnat tot desenvolupant les seves competències tècniques i artístiques, fomentant el seu contacte amb altres conservatoris i escoles professionals d'arreu del món, convidant regularment a professors i coreògrafs internacionals i oferint múltiples i variades oportunitats de pràctica escènica arreu del territori. Atorga el títol del grau Professional de Dansa en tres especialitats: Clàssica, Contemporània i Espanyola.

Els dies 7 i 27 d'abril i 15 de juny del 2024 podreu descobrir el resultat d'aquest procés creatiu en el marc incomparable de la Sala Oval. A més de les peces inspirades en el Museu, podreu gaudir d'altres peces del repertori del Conservatori.

El bombardeig

Inspirada en *El bombardeig*,
d'Enric Climent, c. 1937.
Sala 76.

“He triat aquesta obra per la seva capacitat d’evocar la brutalitat del bombardeig i la desolació humana. M’he connectat amb la desesperació i l’angúnia de la noia del fons i el caos que envolta l’escena, imaginant una successió de moviments que capturen la seva fugida...”

Coreografia
i interpretació:

Marina Chloë Cidra

Florera

Inspirada en *Florera*, d'Hermen Anglada Camarasa, 1935.
Sala 49.

“Hem connectat amb l'obra de manera visual per interpretar-la de manera literal, gràcies als colors vius de les flors representades. Ens hem imaginat com seria l'evolució del ram a partir de l'expressió i el moviment.”

Coreografia
i interpretació:

**Federica Albert
Lua Botella**

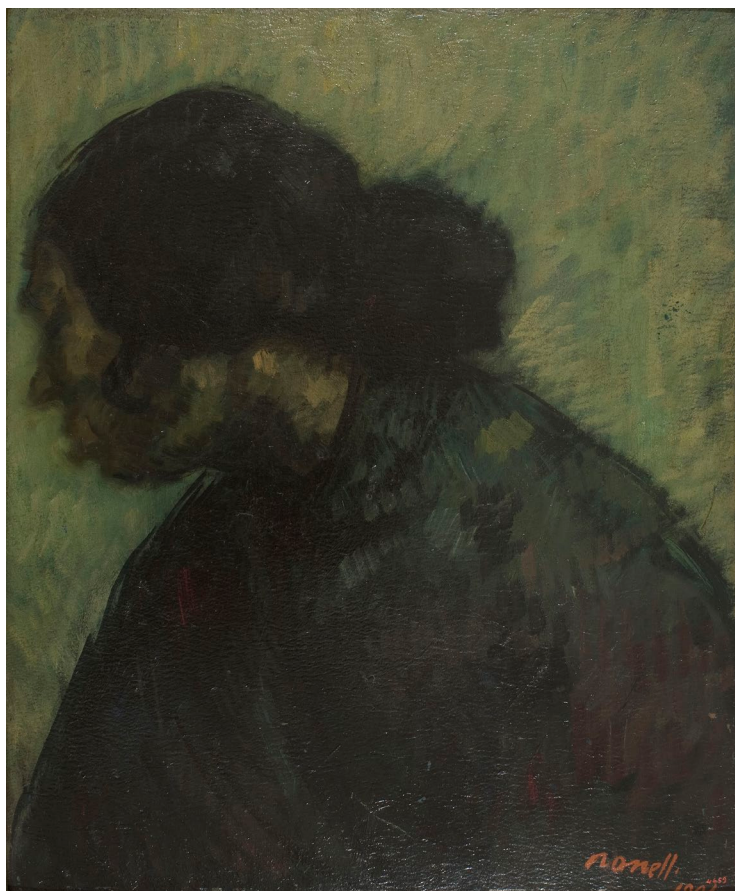
La boira d'un cos

Inspirada en *Lucrècia*, de Damià Campeny, 1803. Sala 37.

“Aquesta peça sorgeix de l'abús que Lucrècia va patir a mans d'un home. És l'intent de transformar el dolor que les dones senten sovint, a causa del menyspreu que pateixen per part dels homes, en una peça viva i en moviment.”

Coreografia
i interpretació:

Isolda Fossas

La quotidianitat de la misèria i la degeneració

Inspirada en *Cap de gitana*,
d'Isidre Nonell, 1904. Sala 46.

“La nostra proposta està inspirada en les figures de dones gitanes que representava Nonell i que expressen una vida de misèria i vulnerabilitat. Partim de la ràbia d'aquestes dones oprimides dia rere dia per una societat que les discriminava...”

Coreografia
i interpretació:

**Naia Cascales
Ekaitz Villar**

El recorregut d'una llàgrima

Inspirada en *Retrat de Maria Sampere*, dona del pintor, de Francesc Pausas, 1911. Sala 45.

“La inspiració està en el vestit que porta la protagonista del retrat. Un vestit molt cobert, com també ho estan els ballarins. Aquest ha estat el pont entre la coreografia i l'obra...”

Coreografia
i interpretació:

Jan López (principal)
Genís García

Interpretació:

Berta Abad
Pau Aymerich
Billie Zoran Canals
Genís García
Lola Sala

8 dies de Rikuto

Inspirada en *La batalla de Tetuan*,
de Marià Fortuny, 1863-1865.
Sala 50.

“Aquesta obra m’ha transmès els
sentiments i els diferents punts
de vista dels dos bàndols que hi
ha a una guerra. La vulnerabilitat
i bogeria que hi ha dins d’aquest
desordre ordenat m’ha portat a la
creació de la peça...”

Coreografia
i interpretació:

Laura Ibáñez

Dona ideal

Inspirada en *Planxadora*,
de Roberto Fernández Balbuena,
1930. Sala 73.

“Planxadora és una finestra oberta a la vida de les moltes dones que han dedicat la vida a les tasques de la llar al llarg de la història. De seguida que la vaig veure, vaig sentir que aquella mirada trista tenia moltes coses a dir i, a través de la dansa i altres recursos expressius, vaig donar vida a una ‘dona ideal’, la qual, per uns instants, es deixa portar per la música, entre draps i fregalls, i s’oblida momentàniament del que s’espera d’ella.”

Coreografia
i interpretació:

Raquel Rodríguez

Retrat de dones entre guerres

Inspirada en la portada dels *Caprichos*, de Gustavo Cochet, 1936-1938. Sala 76.

“Arran del text que acompanya l’obra va sorgir la pregunta: ‘I les dones, què?’ Les guerres són un altre dels escenaris on són silenciades i ignorades, tot i ser tan protagonistes com els homes. Moltes dones són separades de les seves famílies, detingudes i/o víctimes de violència, i han de trobar la força i els recursos per fer front als traumes i desafiaments de la guerra. L’objectiu és escenificar part d’aquest patiment i resiliència silenciats de milers i milers de dones.”

Coreografia
i interpretació:

Lucía García

Inherente

Inspirada en *Al·legoria de l'afusellament* de Federico García Lorca, de Fernando Briones, 1937. Sala 79.

“La coreografia sorgeix principalment de la figura central de l'obra: Federico García Lorca, un dels poetes més cèlebres de tots els temps. Em van inspirar les formes lineals i seques, així com la duresa de les mans i els altres elements de la pintura. La primera part està inspirada en un dels poemes més rellevants de l'autor, i la segona fa referència al seu afusellament durant la Guerra Civil, i això fa que sigui una part molt més violenta i agressiva.”

Coreografia
i interpretació:

Sofia Lasheras

Il·lusió

Inspirada en *Perseguint la il·lusió*,
de Miquel Blay, 1902. Sala 67.

“Ens hem inspirat en aquesta
escultura per la seva màgia. Volem
representar la il·lusió que creen els
dos personatges amb el joc del
blanc i el negre, com els materials
amb què estan fets els personatges
de l'escultura...”

Coreografia
i interpretació:

Hanna Forés
Natàlia Ribalta

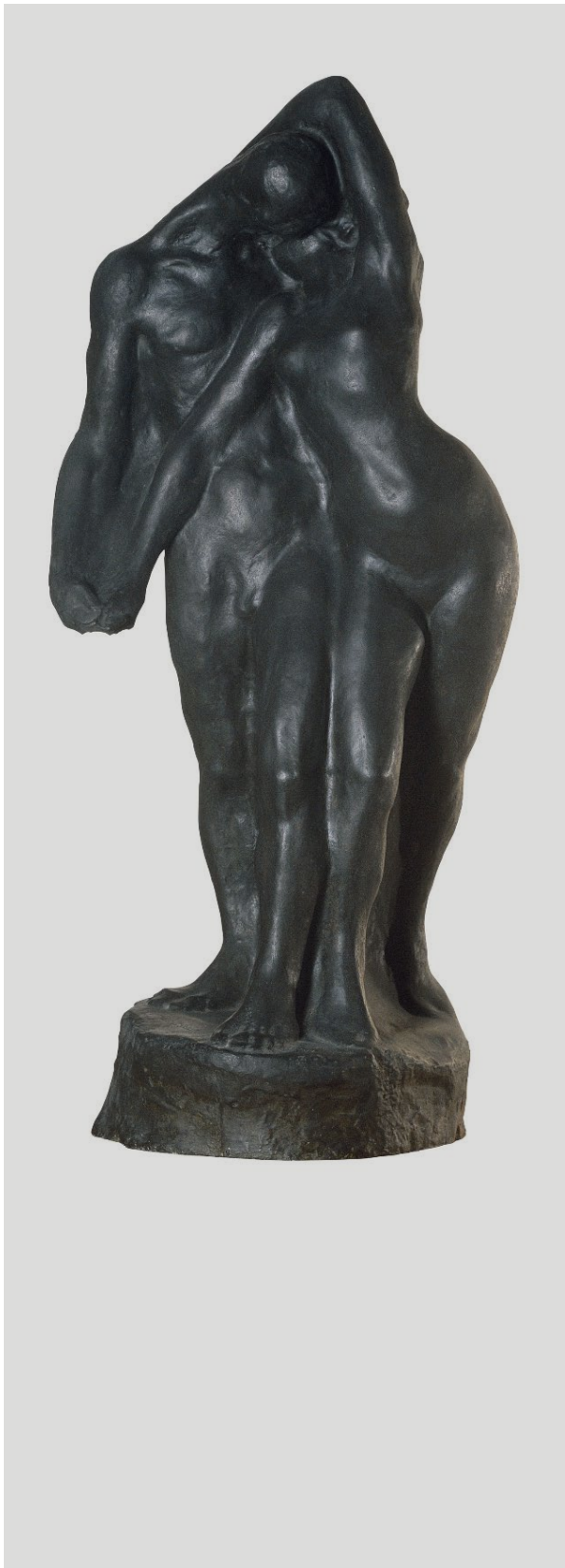
El somni

Inspirada en *Somni*, de Joan Brull, c. 1905. Sala 67.

“La nostàlgia d'un món en el qual mai hem viscut, però que sempre hem somiat. Inspirades per les nimfes de la pintura, ens allunyem de la realitat...”

Coreografia
i interpretació:

Mireia Campillo
Júlia Chesa
Núria Codolà

Libido

Inspirada en *La parella*, de Pau Gargallo, 1904. Sala 69.

“La posició amb la qual estan col·locats els dos cossos ens va fer connectar amb l'escultura. Ens hem centrat en la barreja de dolçor i plaer que ens transmetia. En canvi, la música és més estrident, com el bronze de l'escultura, que és un material dur i pesant.”

Coreografia
i interpretació:

Clàudia Dalmau
Mario Ramón

Timeline

Inspirada en Nens llegint
(Francesc i Josep), de Francesc
Gimeno, c. 1906-1908.
Obra no exposada.

“Ens vam inspirar en els dos nens
que hi apareixen representats.
Vam decidir fer una coreografia
on retornar a la infància, i utilitzar
cadres que ens permetessin llegir
i jugar.”

Coreografia
i interpretació:

Mariona Vilarrubí
Pep Colell

Tângânâ

Inspirada en Torero ferit,
de Rossend Nobas, 1871. Sala 39.

“Aquesta escultura ens va colpir
des del primer moment. El caràcter
desafiant i sense temor de l’obra; la
vestimenta, el pentinat i la música
evoquen una cultura o record
folklòrics.”

Coreografia
i interpretació:

**Pep Colel, Clàudia Dalmau,
Clàudia Domingo, Pol
Domínguez, Veronika Kotova,
Alexia López, Oleksandra
Marchenko, Jana Pinós,
Mario Ramón, Abril Rubio,
Mariona Vilarrubí**

D #ElMuseuDansat
#CapdeSetmanaMNAC
lg: @museunacional @cpd_it / @institutdelteatre

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA